

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám: IV/ 0 0 3 1

Erkezett: 2023 FEBR 10.

Dr. Pálfi Edit Erzsébet
ügyvéd

Erkezett: [redacted]

POSTÁN [redacted]

Példány: 1

Melléklet: 1

2023

Erkezett:
e-posta
Küldési kapu / Cégkapu / Ügyfélkapu

Alkotmánybíróság
1015 Budapest Donáti u. 35-45.

Az elsőfokú Szegedi Törvényszék útján
Szegedi Törvényszék
8.K.700.206/2022.

Erk. 2023-01-24
1
3+1
8K 700 206 / 2022
X11

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Dr. Pálfi Edit Erzsébet ügyvéd (iroda: [redacted])
[redacted] tal képviselt

Goda Andrásné (születési neve: H [redacted])
[redacted] szám
alatti lakos állampolgársága: magyar)
indítványozó

az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Szegedi Törvényszék 8.K.700.206/2022/6. számú ítéletének és a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Kfv.III.37.563/2022/6. Számú ítéletének az alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően az ítéleteket semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1.

Tényállás

[redacted] örökhagyó (an: [redacted])
[redacted] napján elhalálozott, érvényes végrendelet hátrahagyásával, amelyben fogadott leányát
Goda Andrásné (születési neve: [redacted])
[redacted]
[redacted] szám alatti lakost jelölte meg
örökösként.

A felperes az örökhagyónak nem volt közeli hozzátartozója.

A felperes 2021. július 13-án szerzett tudomást az első hagyatéki tárgyaláson arról, hogy végrendeleti örökösként örökölhét termőföldet.

A felperes szerepelt a földművesekről, mezőgazdasági termelő szervezetekről, valamint a mezőgazdasági üzemközpontokról vezetett nyilvántartásról szóló 38/2014. (XI.24.) Fr. (továbbiakban: Fr.) szerinti Országos Földműves Nyilvántartásban, az ingatlanügyi hatóság 516.151/2/2021. ügyszám alatt 2021. július 20. napi nyilvántartási kezdettel vette nyilvántartásba a felperest.

A hagyatéék tárgyat képezte többek között:

- a [REDACTED]² területnagyságú, 64,99 aK értékű, szántó, erdő művelési ágú ingatlan 1/1 tulajdoni illetőség,
- a [REDACTED]² területnagyságú, 63,79 aK értékű, szántó művelési ágú ingatlan 1/1 tulajdoni illetőség,
- a [REDACTED] m² területnagyságú, 3,44 aK értékű, legelő művelési ágú ingatlan 1/1 tulajdoni illetőség, és a
- a [REDACTED]² területnagyságú, 1,26 aK értékű, szántó művelési ágú ingatlan 1/1 tulajdoni illetőség.

Ezen ingatlanok tulajdonszerzési feltételeinek igazolására szolgáló hatósági bizonyítvány kiadása véget a hagyatéki ügyben eljáró D [REDACTED] 1. szám alatti székhelyű közjegyző 2021.09.16-i hagyatéki tárgyalást követően 53019/N/177/2021/22. számon megkereste a Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal Földhivatali Főosztályát, aki a hatósági bizonyítvány kiadását megtagadta. Elutasító megtagadásának hivatkozási indoka alapvetően az volt, hogy az örökhagyó [REDACTED] alapján hunyt el, az örököszt 2021. július 20. napjával vették földműves nyilvántartásba, és mivel az örökség megnyíltakor nem volt földműves, így a termőföldet tulajdonjogát nem örökölhét meg. Hivatkozott a Kúria Kfv.VI.37.028/2018/4. számú ítéletére, mely szerint a föld tulajdonjogának végintézkedés útján történő megszerzése esetén a törvényes szerzési korlátozásokat az öröklés megnyílt, azaz az örökhagyó halála időpontjára tekintettel kell vizsgálni.

Goda Andrásné 2013 óta bejegyzett őstermelő, őstermelői igazolványának száma [REDACTED] (F/4. alatt csatolva másolatban).

- A mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalnál [REDACTED] számon regisztrációs számon nyilvántartott ügyfél (F/5. alatt csatolva)
- A Nemzeti Agrárgazdasági Kamara [REDACTED] agrárkamarai nyilvántartási számon nyilvántartásba vette 2016-ban, igazolványának száma [REDACTED] (F/6. alatt csatolva)
- Rendelkezik Növényvédő szer forgalmazásra, vásárlásra és felhasználásra vonatkozó engedéllyel – engedély száma [REDACTED] -, amely engedély tanúsága szerint továbbképzésének időpontja 2020. október 16. napja.

2.

Pertörténet

Felperes kereseti kérelmet terjesztett elő a közigazgatási döntéssel szemben és kérte az alperesi határozat megsemmisítését, mivel álláspontja szerint a meghozott döntés az Alaptörvény rendelkezésébe ütközik, ezért jogszabálysértő, hivatkozott Magyarország Alaptörvényének XIII. cikkére.

Erre figyelemmel a Földforgalmi tv. 34.§ (3) bekezdése nem értelmezhető akként, hogy a földművesként való nyilvántartásba vételnek a hagyaték megnyíltának az időpontjában kellene fennállnia.

Ezzel ellentétes joggyakorlat, amely szerint mindennek az örökhagyó halálának a pillanatában kell fennállnia, súlyosan korlátozná az örökléshez való jogot annak aktív és passzív tartalmában egyaránt.

Szegedi Törvényszék 8.K.700.206/2022/6. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította.

Jogi érvelésében kifejtette, hogy a magyar öröklési jog szerint, az öröklés az örökhagyó halálával a törvény erejénél fogva azonnal és automatikusan következik be (ipso iure öröklés elve).

Ez azt jelenti, hogy az örökhagyó vagyona az örökhagyó halála pillanatában átszáll az örökösre.

Az öröklés tehát az örökhagyó halálával nyílik meg, és ezzel az örökség: a hagyaték vagy annak az örökösre jutó része vagy tárgya az örökhagyó tulajdonából az örökös tulajdonává válik.

A Ptk. 7:1.§-ához fűzött kommentár kiemeli, hogy az öröklési képességtől eltérő kategória a szerzőképesség, amely meghatározott vagyontárgyak- így mindenképp a mező és erdőgazdasági földek- tekintetében további jogszabályi feltételekhez köthető.

Szerzőképesség hiánya esetén az érintett örökös az adott vagyontárgy tekintetében kiesik az öröklésből.

Végrendeleti öröklés esetében az öröklés megnyíltakor, azaz az örökhagyó halálának a pillanatában kell szerzőképesnek lenni, ezáltal az alperesnek azt kellett megvizsgálnia, hogy a végrendelettel érintett földek területétől függően az örökös a tulajdonszerzés idején földművesnek minősült-e.

Hivatkozott a Kúria Kfv.VI.37.028/2018/4. számú ítéletére, amely kimondta, hogy a föld tulajdonjogának végintézkedés útján történő megszerzése esetén a törvényes szerzési korlátokat az öröklés megnyíltakor, azaz az örökhagyó halála időpontjára tekintettel kell vizsgálni.

A bíróság a Ptk. Öröklés megnyíltakor vonatkozó szabályait vette alapul az időpont megállapításánál, azaz hogy a szerzőképesség az öröklés megnyíltakor nem állt fenn a felperes vonatkozásában, a felperes által hivatkozott AB határozat nem gyengíti, hanem megerősíti. Az AB határozat a mulasztásban megnyilvánuló Alaptörvény-ellenességet arra az esetre állapította meg, ha a végintézkedésen alapuló tulajdonszerzés jóváhagyásának megtagadása következtében a törvényes öröklés rendjén az állam öröklése áll be.

Felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a fenti ítélettel szemben és kérte az ítélet megsemmisítését és a közigazgatási szerv új eljárásra való kötelezését.

Kifejtette, hogy az ítéletben foglalt jogi indokolást és döntést jogszabálysértőnek tartja, mert nem vette teljeskörűen figyelembe az Alaptörvény szemléletének megfelelő jogértelmezést, ezért tévesen értelmezte a szerzőképesség fennállásának

az időpontját. Egyébként se elfogadható egy olyan jogértelmezés, mely az időpont vonatkozásában meg nem lévő jogi szabályozás hiányában a magánszeméllyel szemben olyan álláspontra helyezkedik, mely indokolatlanul korlátozza a magánszemély tulajdonszerzési jogosultságát és a végrendelező akaratának érvényesülését. Olyan körülmények között állít fel ráadásul egy tulajdonszerzési korlátot, melynek következményeképpen az állam megszerzi a jelentős nagyságú termőföldek tulajdonjogát a magánszemélyektől.

A döntés alapján, hogy a végrendelező passzív akarata a termőföldekre vonatkozóan már halálának pillanatában meghíúsult, a fentiek szerint nem elfogadható jogértelmezés.

A felülvizsgálati kérelmet a Kúria elbírálta és Kfv.III.37.563/2022/6. számú ítéletével hatályában fenntartotta a Szegedi Törvényszék ítéletét.

Kifejtette, hogy a jogvita lényegi kérdése az volt, hogy a mezőgazdasági igazgatási szervnek a felperes mint végrendeleti örökös szerzőképességét az öröklés megnyílt időpontjára, avagy a hatósági eljárás során kellett-e vizsgálnia.

A Kúria a közzétett Kfv.VI.37.028/2018/4. számú ítéletében, szemben a Pfv.I.21.677/2019/6. számú döntéssel, elvi élel mondta ki, hogy a föld tulajdonjogának végintézkedés útján történő megszerzése esetén a törvényes szerzési korlátozásokat az öröklés megnyílt, azaz az örökhagyó halála időpontjára tekintettel kell vizsgálni. A Kúria ezen döntésében hangsúlyozta az AB határozat indokolása afelől nem hagyott kétséget, hogy a végrendeleti öröklés esetében is az örökhagyó halálának pillanatában is fennálló tényhelyzetre tekintettel kell a Földforgalmi tv-ben előírt szerzőképesség feltételei meglétét megállapítani. Nincs ugyanis szabály arra, hogy ettől el lehetne térni. Éppen arról szól az Alkotmánybíróság határozata, hogy a törvényalkotó nem szabályozta azt a feltételrendszer, jogi helyzetet, hogy a végrendeleti örökös „az örökhagyó halála után is” milyen feltételekkel szerezheti meg a földet.

A Kúria jelen tanácsa ezen közigazgatási felülvizsgálati döntésben foglalt jogértelmezéstől eltérni nem kívánt.

3.

Jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Felperes a fentiek szerint a Szegedi Törvényszék 8.K.700.206/2022/6. számú ítéletével és a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Kfv.III.37.563/2022/6. számú ítéletével, a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.(Alkotmánybíróságról szóló 2011.évi CLI. törvény 26.§ (1) bek. b, pont)

4.

Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Felperes jogi képviselője a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság ítéletét 2022. november 22-én vette át elektronikusan, cégkapun keresztül a tárhelyén.

Erre figyelemmel az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti 60 napos határidőn belül történt meg az alkotmányjogi panasz előterjesztése.

5.

Az indítványozó érintettségének bemutatása

A személyesen eljáró felperes a végintézkedés folytán megörökölte volna a tényállási részben megjelölt földterületeket, melyek így a Magyar Állam tulajdonába kerültek.

A bíróságok eddigi döntéseire figyelemmel a felperes a végintézkedés szerinti földterületek tulajdonjogát megörökölni nem tudta, ezáltal a végintézkedő akaratának érvényesülése és az öröklés joga sérült az eljárásban.

6.

Alapjogsérelem és az alkotmányjogi jelentőség bemutatása

Tekintettel arra, hogy a Földforgalmi törvény 34.§ (1) bekezdése nem tartalmaz rendelkezést arra vonatkozóan, hogy a tulajdonszerzési feltételnek az örökhagyó halálának az időpontjában kell fennállnia, ezért az eljáró bíróságok a Ptk. 7:1.§, 7:10.§ és 7:87.§ alapján döntöttek a jogvita tárgyában olyan módon, hogy ezen törvényhelyeket együttesen vizsgálva alakították ki jogi álláspontjukat.

Felperes álláspontja szerint, ahogy arra az eljárásban változatlanul hivatkozott, az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésének a figyelembe vételével kellett volna döntenie az eljáró bíróságoknak.

Különös tekintettel arra, hogy 24/2017. (X. 10.) AB határozat részben már vizsgálta ennek a kérdésnek a Földforgalmi törvény 34.§ (3) bekezdésével kapcsolatos részeit, mely során alkotmányellenességet is állapított meg.

A meghozott bírói döntések nem vették figyelembe azt, hogy a jogértelmezésük sérti az Alaptörvény rendelkezéseit, mely szerint ahogy azt az Alkotmánybíróság is kifejtette, hogy a tulajdonjog tartalmát kitevő egyik legalapvetőbb részjogosítvány a rendelkezési jog. Az öröklési jog alapjogként magában foglalja az aktív és a passzív öröklési jogot. Az aktív öröklési jog tartalmazza a tulajdonjog részjogosítványát, a rendelkezési jogot, az örökhagyó jogát arra, hogy vagyonával halála esetére rendelkezzen. A passzív öröklési jog az öröklés jogcímén történő tulajdonszerzés alanyi jogát jelenti. A végrendeleti örökös öröklési joga egybeesik az örökhagyó alkotmányos jogát erő sérelemmel, az örökhagyó végrendelezési szabadságának korlátozása pedig a tulajdon fölötti rendelkezés korlátozása.

A fentiekből egyértelműen megállapítható, hogy az Alaptörvény alapvető jogként védi az aktív és passzív öröklési jogot, az öröklés címén való tulajdonszerzést.

Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerint alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

Felperes álláspontja szerint a kialakítani kívánt joggyakorlat egyértelműen egy olyan korlátozást próbál bevezetni, melyre nem kerülhetne sor az alapvető jog lényeges tartalmának a tiszteletben való tartásával. A jogkérdés ilyen módon való eldöntése egyértelműen és drasztikusan korlátozza mind az örökhagyó, mind pedig az örökös jogát, és a földügyek esetében nem hagyja az öröklési jogot érvényesülni még abban az esetben sem, ha az örökös bekerül a földművesi nyilvántartásba, így teljesíti az örökléshez szükséges jogszabályi feltételt.

A felmerülő alkotmányjogi kérdés egyebekben a társadalom széles körét érintő alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek is tekinthető, mivel állást kell foglalni egy olyan jelentős kérdésben, hogy végrendeleti öröklés esetén az örökhagyó akarata és az örökösök örökléshez való joga érvényesülni tud-e a passzív és aktív öröklési jogot figyelembe véve.

A közigazgatási ügyben eljáró hatóságok azon álláspontja Alaptörvény ellenes-e, miszerint a szerzési képességnek a halál pillanatában már fent kell állnia.

Korlátozható-e ilyen módon mind az örökhagyó, mind pedig az örökös Alaptörvényben meghatározott öröklési joga.

7.

Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése:

Alaptörvény

I. cikk (3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

XIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

8.

Jogi érvelés, a megsemmisíteni kívánt bírói döntés Alaptörvény-ellenességének az indokolása

A bíróság tévesen, azért jogszabálysértően értelmezte az érvényesíteni kívánt jogszabályhelyekben megjelölt jogszabályi rendelkezéseket, különösen az Alaptörvény XIII. Cikk (1) bekezdésében foglaltakat és a Földforgalmi törvény 34.§ (1) bekezdésében foglaltakat. Nem volt figyelemmel a tényállási részben foglalt összes körülményre, és az Alaptörvényben foglalt rendelkezéseknek nem feleltette meg a Földforgalmi törvény fent megjelölt szakaszát.

Ennek folytán jutott arra a téves következtetésre, hogy végrendeleti öröklés esetén a földingatlanok vonatkozásában a szerzőképességnek **az örökhagyó halálának az időpontjában** kell fennállnia, (ítélet 38.pontja) mely egyébként sérti az Alaptörvény fent megjelölt rendelkezéseit.

A Ptk.2:1.§ hoz kapcsolódóan beszélhetünk jogképességről és szerzőképességről, mely érinti a Földforgalmi törvény szerinti szerzőképességet, azonban ezek önmagában nem döntenek el, hogy a meghozott döntés az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésének megfelelő korlátozásnak megfelelő-e és tiszteletben tartja-e a XIII: cikk (1) bekezdése szerinti öröklési jogosultságot.

A Kúria hivatkozik arra, az ítélet 32. pontjában, hogy AB határozat alapján egyértelműen megállapítható, hogy végrendeleti öröklés esetében az örökhagyó halálának pillanatában fennálló tényhelyzetre tekintettel kell a Földforgalmi tv-ben meghatározott szerzőképesség feltételei meglétét megállapítani. Ugyanakkor nem írja azt le, hogy ezt az AB határozat melyik részéből vezette le.

Felperes szerint ez ilyen módon nem szerepel a határozatban, és az eljárásban éppen azt kellett volna eldönteni, hogy az öröklési jog ilyen módon való korlátozása az Alaptörvénynek megfelelő-e.

A szerzési képesség időpontjának a meghatározásánál a felperes szerint az alábbiakból kell kiindulni:

A bíróság álláspontja ellentétes az Alaptörvény fent hivatkozott rendelkezéseivel az alábbiak szerint:

A 24/2017. (X. 10.) AB határozat a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény 34. § (3) bekezdésével kapcsolatos mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenesség megállapításáról, valamint a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény 34. § (3) bekezdése utolsó mondata alaptörvény-ellenességének megállapításáról és megsemmisítéséről

kifejti, hogy az alkotmánybíróság a per tárgyát is érintő jogkérdést a korábbi joggyakorlat figyelembe vételével megvizsgálva megállapította, hogy a tulajdonjog tartalmát kitevő egyik legalapvetőbb részjogosítvány a rendelkezési jog. Az öröklési jog alapjogként magában foglalja az aktív és a passzív öröklési jogot. Az aktív öröklési jog tartalmazza a tulajdonjog részjogosítványát, a rendelkezési jogot, az örökhagyó jogát arra, hogy vagyonával halála esetére rendelkezzen. A passzív öröklési jog az öröklés jogcímén történő tulajdonszerzés alanyi jogát jelenti. A végrendeleti örökös öröklési joga egybeesik az örökhagyó alkotmányos jogát érő sérelemmel, az örökhagyó végrendelezési szabadságának korlátozása pedig a tulajdon fölötti rendelkezés korlátozása.

Az örökhagyó a hagyatékában szereplő jogokról rendelkezhet, ugyanakkor az alapvető jogi értelemben vett tulajdonjog a már megszerzett tulajdont védi, nem ad jogot a tulajdon megszerzésére. Az örökléshez való jog tartalma többféleképpen meghatározható: jelenti alanyi jogként a végrendelezéshez való jogot (aktív öröklési jog), az öröklési képességet (passzív öröklési jog), és intézményként az öröklés törvényi rendjének létét. A törvényes öröklésre a Földforgalmi tv. korlátozó szabályai nem terjednek ki.

A fentiekből egyértelműen megállapítható, hogy az Alaptörvény alapvető jogként védi az aktív és passzív öröklési jogot, az öröklés címén való tulajdonszerzést.

Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint az örökhagyó és az örökös örökléshez való joga az Alaptörvény védelme alatt áll, ezért minden olyan szabály - így a jelen ügyben vizsgáltak is -, amely az öröklés címén való tulajdonszerzést korlátozza, az örökös passzív öröklési jogába való beavatkozás. Az örökléshez való jog ebben a vonatkozásban nem választható el a tulajdonhoz való jogtól. A legsúlyosabban az a szabály korlátozza az örökléshez való jogot, amely valamely objektív vagy szubjektív szabály előírása alapján jogkövetkezményként a végintézkedés érvényesülését teljes egészében kizárja.

Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerint alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

Mindezekre figyelemmel megállapítható, hogy a bíróság nem az Alaptörvénynek és az örökléshez való jognak megfelelően bírálta el a kérelmeket, mivel ahogy azt az Alkotmánybíróság is kimondja, a törvény védi az aktív és passzív öröklési jogot, mely alapvetően nem korlátozható. Az alapvető jog érvényesülése elsődleges és korlátozása csak a szükséges mértékben, arányosan és az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben való tartásával korlátozható.

Mindezek álláspontunk szerint egyértelműen azt jelentik, hogy az ingatlanszerzési képességnek nem a hagyaték megnyíltakor, hanem a hagyatéki eljárás keretében kell fennállnia, amikor a hatóság azt vizsgálat tárgyává teszi.

Azzal ezzel ellentétes joggyakorlat amely szerint mindennek az örökhagyó halálának a pillanatában kell fennállnia, súlyosan korlátozná az örökléshez való jogot, annak aktív és passzív tartalmában. Az Alkotmánybíróság egyértelműen állást foglal abban, hogy milyen módon tekinthető érvényesnek bármilyen tulajdonszerzési korlátozás, és az öröklésre irányuló alapjoggal lenne ellentétes az a megállapítás, hogy az örökhagyó halálának a pillanatában kell fennállnia egy tulajdonszerzési korlátra vonatkozó rendelkezésnek.

Jelen tényállás mellett a felperes regisztrált földművesnek minősült már 2021.07.20-án, tulajdonszerzésének így akadálya a továbbiakban nem volt. Ennek alapján az is megállapítható, hogy az örökös nincs arra kötelezve, hogy a tulajdonszerzési korlátnak az örökhagyó halálának az időpontjában már eleget tegyen, mely egyébként teljes mértékben életszerűtlen is, hiszen az örökhagyó halálának időpontja mindig egy jövőbeli és bizonytalan esemény. Nem elvárható tehát, hogy ezen időpontra az örökös ilyen feltételeknek megfeleljen és a tőle elvárható magatartásnak pedig a felperes eleget tett és földművessé vált a hagyatéki eljárás során, így a tulajdonszerzési korlátozás nem érvényesíthető vele szemben.

Az Alkotmánybíróság határozatából az egyértelműen kitűnik, hogy van egy joghézag, melyet a jogalkotó nem rendezett, azonban ebből nem következik, hogy a szerzési feltételeknek már az örökhagyó halálának a pillanatában fent kell állniuk.

Mindezek alapján az ítéletben foglalt jogi indokolást és döntést jogszabálysértőnek és Alaptörvény ellenesnek tartjuk, mert nem vette teljeskörűen figyelembe az Alaptörvény szemléletének megfelelő jogértelmezést, ezért tévesen értelmezte a szerzőképesség fennállásának az időpontját.

Egyébként sem elfogadható egy olyan jogértelmezés, mely az időpont vonatkozásában meg nem lévő jogi szabályozás hiányában a magánszeméllyel szemben olyan álláspontra helyezkedik, mely indokolatlanul korlátozza a magánszemély tulajdonszerzési jogosultságát és a végrendelező akaratának érvényesülését. Olyan körülmények között állít fel ráadásul egy tulajdonszerzési korlátot, melynek következményeképpen az állam megszerzi a jelentős nagyságú termőföldek tulajdonjogát a magánszemélyektől.

A döntés alapján a végrendelező passzív akarat a termőföldekre vonatkozóan már halálának pillanatában meghiúsult, mely a fentiek szerint nem elfogadható jogértelmezés.

9. Egyéb nyilatkozatok és melléklek

a) Indítványozó nem kezdeményezte a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának a felfüggesztését.

b) Ügyvédi vagy kamarai jogtanácsosi meghatalmazás eredeti példánya. (Melléklet)

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Melléklet)

Szeged, 2023. 01. 23.

Indítványozó képviselőjében
Dr. Pálfi Edit Erzsébet
ügyvéd

